

Plamenko

BROJ 10 • 20. MAJ 2017.

Najbolje **na svetu!**

Košarkašice Sportske gimnazije osvojile zlatnu medalju na Školskom svetskom prvenstvu u Poreču

MOJ PROFESOR

Kod Luisa smo uvek veseli

strana 7

ANKETA

Đacima dosadio internet

strana 8

JEDAN OBIČAN DAN

I škola i sport i druženje

strana 6

GENERALNI SEKRETAR UROŠ SAVIĆ O PLANOVIMA SAVEZA ZA ŠKOLSKI SPORT SRBIJE

Đaci reporteri su naš medij

Jedan od naših osnovnih ciljeva je i redovna organizacija međunarodnih takmičenja

**Katarina Pešterac
Isidora Cvijović VIII/2**
OŠ „VESELIN MASLEŠA“ BEOGRAD

Kao članovi novinarske sekcije Osnovne škole „Veselin Masleša“ i projekta „Dak reporter“, imale smo čast da prisustvujemo otvaranju Dječjeg sajma u Beogradu. Na sajmu smo posetile i

štand Saveza za školski sport Srbije, gde smo upoznale mnoge zanimljive ljude, ljubitelje sporta, koji tu ljubav prema sportu žele da prošire i na školare.

Na sajmu smo imale priliku da razgovaramo sa generalnim sekretarom Saveza za školski sport Srbije Urošem Savićem i postavimo mu nekoliko pitanja o temama koje nas kao đake re-

portere interesuju.

● **S kojim ambicijama ste došli na poziciju generalnog sekretara Saveza za školski sport Srbije?**

- Pre nego što sam postavljen na mesto generalnog sekretara, već pet godina sam radio u kancelariji Saveza, tako da sam bio dobro upućen u sve prilike i neprilike u našem škol-

skom sportu. Ovu novu funkciju sam preuzeo sa ambicijom da povećamo broj dece koja se bave sportom, da pozicioniramo postojeće projekte i da konstantno radimo na novim idejama. Jedan od naših osnovnih ciljeva je i redovna organizacija međunarodnih takmičenja. Prošle godine smo uspešno organizovali prvo svetsko školsko prvenstvo u Srbiji, a sledeće godine takmičenjem u „3 na 3“ nastavljamo s tom pričom - rekao je Savić.

● **Šta je to u radu Saveza što biste voleli da poboljšate, a čime ste posebno zadovoljni?**

- Sve vreme nas nekako muči ta slaba medijska praćenost takmičenja u okviru školskog sporta, kao i svih naših projekata. Iz tog razloga je osmišljen projekat „Dak reporter“, koji postoji već tri godine i ima sve više polaznika. Za širenje svih naših projekata neophodna nam je dobra medijska praćenost, dobra komunikacija s ljudima, kao i sa ostalim savezima koji rade isto što i mi. Na taj način sigurno svi ti naši projekti mogu da dosegnu svoje ciljeve i imaju još više uspeha.

Na kraju razgovora Uroš Savić nam je dao savet, i ne samo nama već svim sledećim generacijama, da dobre rezultate donose upornost i veliki entuzijazam. Mi verujemo da je tako jer smo kao đaci reporteri, radom u novinarskoj sekciji i pisanjem o sportu, zavolele i novinarstvo i sport i radile na njihovoj popularizaciji kod naših drugova.

ŽELIMO DA UKLJUČIMO ŠTO VEĆI BROJ DECE U ŠKOLSKI SPORT

UPOZNAJTE MASKOTU SAVEZA ZA ŠKOLSKI SPORT SRBIJE

Sova Štrebić navija za đake

**Ana Vučić
Aleksandra Milović VII/3**
OŠ „VESELIN MASLEŠA“ BEOGRAD

Na svečanom otvaranju Dječjeg sajma, Savez za školski sport Srbije pozvao je na svu decu da se bave sportom. Jedan od promotera sporta bila je i maskota Sova Štrebić. Posetioci sajma, među kojima su bili i deca i roditelji,

bili su oduševljeni maskotom koja je od tolike gužve uspela da izdvoji pet minuta i posveti se đacima reporterima.

● **Otkud ti u Savezu za školski sport Srbije i gde si rođen?**

- Rođen sam u Kikindi, gradu koji je poznat po sovama. Savezu za školski sport Srbije trebao je neko izuzetno mudar, koji pritom voli sport, decu i obožava školu. Ja sam bio logičan izbor, jer ispunjavam sve kriterijume.

● **Kako si nastao?**

- Nastao sam u dečjoj mašti. Deca su htela da imaju prijatelja i podršku u školskom spor-

tu, nekoga ko će uvek biti tu, ko će uvek bez pogovora navijati za njih. Kada su se sakupile sve te njihove lepe misli, na-

MINISTAR OMLADINE I SPORTA VANJA UDOVIČIĆ

Plamenko je kao sportski teren

Poštovani đaci, draga deca, budući sportski šampioni,

Raduje me novi broj Plamenka, to znači da su đaci reporteri izuzetno vredni i da njihove priče o školskom sportu stižu iz cele Srbije. Sećam se kada mi je prošle godine u Kikindi prišao dečak sa akreditacijom na kojoj je pisalo dak reporter i zamolio me za intervju. Iako učenik osnovne škole, ponašao se kao najveći profesionalac, postavljao mi je pitanje za pitanjem. Imao sam tako priliku da se uverim u veliko novinarsko znanje i predanost đaka reportera i izuzetno mi je drago što oni imaju Plamenka, koji je za njih isto što i za đaka sportistu igralište ili sportski teren. Verujem da će zahvaljujući angažovanom radu

đaka reportera Plamenko izrasti u pravo glasilo osnovaca i srednjoškolaca.

Želim da istaknem da me raduje što su đaci zahvaljujući školskom sportu i takmičenju postali redovni osvajači svetskih školskih medalja. Niz je nastavljen prošle godine u Beogradu, gde sam imao priliku da otvorim Svetsko školsko prvenstvo u odbojci, na kojem su naše učenice, predstavnice Srbije, osvojile bronzanu medalju. Sada svi slavimo prvo zlato u istoriji školskog sporta, koje je našoj zemlji donele takođe učenice Sportske gimnazije, ovoga puta košarašice koje su nedavno u Poreču u konkurenciji 28 svetskih školskih ekipa pokazale da su najbolje na svetu. Ministarstvo omladine i spor-

ta i Savez za školski sport realizuju brojne programe i stvaraju uslove kojima se podstiču deca u školama širom Srbije da se u što većem broju uključe u školske sportske aktivnosti. Školski sport je jedan od prioriteta u Strategiji za razvoj sporta i to što se sve više govori o njemu i brojnim projektima samo je jedan od pokazatelja da se dobro radi. Sa najvećim zadovoljstvom pozivam sve školare da tokom svog odrastanja pronađu sport za sebe, da uporno i marljivo treniraju, a nagrade će doći u školi, životu, porodici, poslu... Uključite se u školski sport, predstavljajte svoj razred, školu, grad... Budite đaci reporteri, širite dobre sportske priče, pokazite drugoj deci zašto je sport važan.

U MEDICINSKOJ ŠKOLI U PANČEVU ODRŽANO PREDAVANJE O DOPINGU

Preventivno, a ne represivno

Budući medicinski radnici moraju da budu svesni posledica korišćenja nedozvoljenih supstanci

Ministar Udovičić u razgovoru sa učenicima Medicinske škole

Eleonora Oravec II/3
MEDICINSKA ŠKOLA
„STEVICA JOVANOVIĆ“ PANČEVO

Ministar omladine i sporta Republike Srbije Vanja Udovičić i direktor Antidoping agencije Milica

Vukašinović Vesić održali su predavanje o steroidima i doping sredstvima u Medicinskoj školi „Stevica Jovanović“ u Pančevu.

Ministar je izjavio da je neophodno pričati o ovoj temi, posebno zbog toga što u javnosti nije

toliko zastupljena, i da kao budući medicinski radnici moraju biti svesni koje posledice donosi korišćenje ovih supstanci. Ministar i direktorka su istakli da je formiran tim za vršnjačku edukaciju na ovu temu i da se edukacija vrši širom Srbije. Uče-

nike naše škole su pozvali da se priključe programu. - Treba da delujemo preventivno, a ne represivno - naglasio je ministar Vanja Udovičić. Doktorka Milica Vukašinović Vesić je strpljivo odgovarala na brojna pitanja radoznalih učeni-

ka, a posle predavanja je otvorila diskusiju. Ministar je takođe obišao i našu fiskulturnu salu, u kojoj su ga, pored ekipe prve pomoći, dočekali i naši uspešni sportisti, među kojima su bili košarkaši, džudisti, karatisti, fudbaleri i rukometašice.

UČENICA SPORTSKE GIMNAZIJE I SVETSKA ŠAMPIONKA JOVANA LAZIĆ SPECIJALNO ZA PLAMENKA

Uspomena za ceo život

Sa nama su na ovom putu bili i dečaci, košarkaši gimnazije „Jovan Jovanović Zmaj“

Ove godine bila sam jedan od predstavnika Srbije na Svetskom školskom prvenstvu u košarci, koje je održano u Poreču od 29. aprila do 7. maja. Od samog dolaska u grad i prijema u hotel osetila sam gostoprimljivost, koja nije izostala do kraja prvenstva. Sa nama su na ovom putu bili i dečaci, košarkaši gimnazije „Jovan Jovanović Zmaj“. Oni su u izuzetnoj konkurenciji od 32 ekipe zauzeli šesto mesto.

Početak je baš uvek težak
A put do našeg zlata bio je dug i trnovit.

U grupi F smo se sastale sa ekipama Irske i Kineskog Tajpeja. Prva utakmica nije izgledala kako smo očekivale. Bila je veoma stresna u pojedinim tre-

nucima, ali je okončana pobedom. Brzo smo zaboravile sve loše trenutke i okrenule se sledećem protivniku, te uknjižile i drugu pobedu. Kao prvoplasirane u grupi dobile smo nešto lakšeg protivnika, a to je bila ekipa Luksemburga. Za nas je to bila veoma laka utakmica, pa smo s nestrpljenjem čekale ekipu Turske. Ta utakmica je definitivno bila najteža na celom takmičenju. Ulog je bi-

la medalja, pa otud i napetosti i neizvesnost. Utakmicu smo dobile zahvaljujući većoj želji za pobedom, borbenosti, kvalitetu i došle smo nadomak zacrtanog cilja - osvaja-nja medalje. Polufinalnu utakmicu protiv Finske smo rutinski odigrale i tom pobe-

OSEĆAJ NA POBEDNIČKOM POSTOLJU BIO JE IZVANREDAN, NEPONOVLJIV, PREPUN POZITIVNIH EMOCIJA

PRESEDNIK SAVEZA ZA ŠKOLSKI SPORT SRBIJE Tanasković: Istorijski uspeh

● Predsednik Saveza za školski sport Srbije Željko Tanasković istakao je da će zlatna medalja Sportske gimnazije pomoći Savezu u ostvarivanju njegovog primarnog cilja - animiranja što većeg broja dece da se bave sportom. - Dosad smo redovno učestvovali na svetskim školskim prvenstvima i osvajali medalje, ali ovo je prvi put da smo zaslužili zlato. Svaka čast fantastičnim košarkašicama iz Sportske gimnazije i njihovom profesoru i direktoru. Pohvalio bih i rezultat košarkaša gimnazije „Jovan Jovanović Zmaj“ iz Novog Sada, koji su osvojili šesto mesto. Nama kao savezu nije cilj vrhunski rezultat, već uključivanje što većeg broja dece u školski sport. Ovakvi uspehi sigurno pomažu u tom cilju jer motivišu decu da se bave sportom - istakao je predsednik Saveza za školski sport Srbije Željko Tanasković.

Bile su bez konkurencije u Poreču

dom garantovale Srbiji medalju. A onda je došao i dan finalne borbe, dan zbog kog smo se našle u Poreču.

Zlato u mislima

U mislima nam je bio samo jedan cilj, a to je zlato. Čekala nas je Grčka. Tenzija se osećala na obe strane. Od prvog zvižduka pištaljke krenule su jako i nezaustavljivo, pa pobe-da nijednog trenutka nije došla u pitanje. Onog časa kad je sudija označio kraj utakmice, bile smo svesne da je naš cilj ispunjen. Zlato ide u Beograd, u Srbiju. Završna ceremonija je mogla da počne. Osećaj na postolju je bio izvanredan, neponovljiv, prepun pozitivnih emocija.

Poreč ću pamtili po novim poznanstvima, a pre svega po nezaboravnom druženju sa ekipama Francuske i Nemačke. Sigurna sam da ću se tih devet dana sećati celog života.

IRSKA NA POČETKU GRČKA NA KRAJU

Put Srbije do zlata

● **GRUPA:** Srbija - Irska 57:46, Srbija - Kineski Tajpej 72:46. **Osmina finala:** Srbija - Luksemburg 81:29. **Četvrtfinale:** Srbija - Turska 50:41. **Polufinale:** Srbija - Finska 58:41. **FINALE:** Srbija - Grčka 71:52.

ŠAMPIONIJSKI TIM

Delegacija Srbije u Poreču

● **Šef delegacije:** Vesna Ivanović. **Koordinatori:** Imre Oto i Lucija Stanišić. **Profesor/trener:** Andrej Stanojević. **Direktor Sportske gimnazije:** Radosav Nikolić. **Sportska gimnazija:** Nevena Naumčev (kapiten), Ivana Katanić (MVP), Dejana Stvanović, Jovana Damnjano- vić, Tijana Jelić, Anđela Đorđević, Jovana Lazić, Marta Vulović, Marijana Zukano- vić, Mina Đorđević, Dajana Pavlović, Teodora Turudić.

Radost kapitena

Nebo je granica za košarkašice Sportske gimnazije

Skok na vrh sveta

Ona je kapitenka svetskog šampiona - Nevena Naumčev

Trofej u rukama MVP igratičice Ivane Katanić

Profesor Andrej Stanojević uvek daje prave savete

UČENIK OŠ „ĐURA JAKŠIĆ“ **PETAR PANDUROVIĆ** VEĆ JE VELIKI PROFESIONALAC

LJUBAV PREMA SPORTU BRIŠE UMOR

U samo jednom danu mladi plivač uspeva da trenira, uči i da se vidi sa drugarima

Stefan Milanović VIII/1
OŠ „ĐURA JAKŠIĆ“ ČUPRIJA

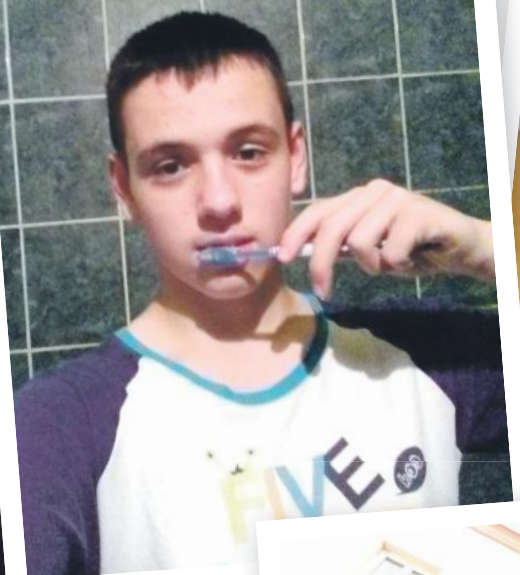
U našoj školi dosta dece se bavi sportom u slobodno vreme. Ali da bi se osvajale medalje i postizali uspesi, treba mnogo truda i talenta. Više od toga važni su upornost i želja da se pobedi. Ljubav prema sportu mora biti podjednako velika kao i ljubav prema članovima porodice, drugovima, ekipi... Takvih malih sportskih profesionalaca ima i među našim učenicima. Jedan od njih je Petar Pandurović, učenik 5. razreda OŠ „Đura Jakšić“ iz Čuprije, koji se bavi plivanjem. Kako izgleda jedan običan dan u životu mladog sportiste saznali smo u razgovoru s njim.

• Kako izgleda jedan tvoj dan, od buđenja do odlaska na spavanje?

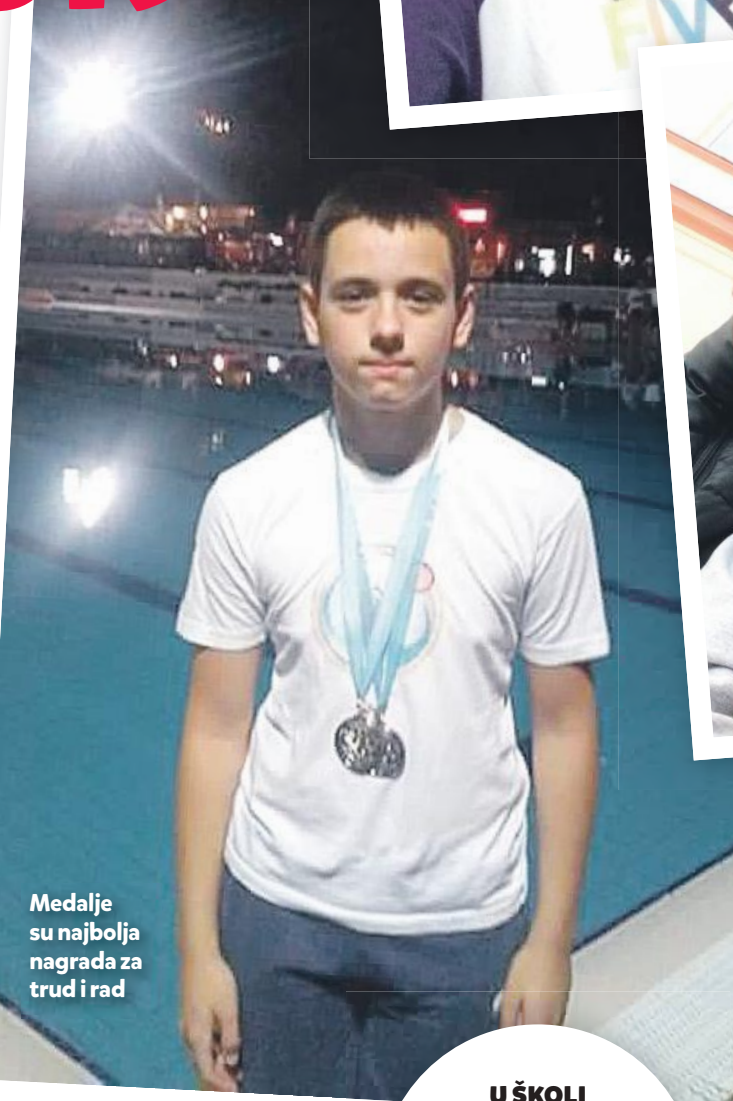
- Ustajem u sedam časova, spremam se za školu, krećem u 7.45. Nastava traje od 8 do 13.10 svakog dana. Imam sat vremena za odmor posle škole, onda učim dva sata i potom

se spremam za trening. Polazim u 17.30, pošto je klub u Paracinu. Trening traje dva sata, pet puta nedeljno. Nakon treninga se spremam za spavanje, malo učim ili se dopisujem pre-

Petar se budi u sedam ujutro i tokom dana se odmara samo sat vremena

Pored knjiga, svaki dan pakuje i opremu za trening

Medalje su najbolja nagrada za trud i rad

U ŠKOLI UVEK IMAJU RAZUMEVANJA KADA ODSUSTVUJE ZBOG TAKMIČENJA, NA KOJIMA JE ČESTO MEĐU NAJBOLJIMA

Lako usklađuje školu, sport i druženje

PETAR JE ODLIČAN ĐAK, A OMILJENI PREDMET MU JE BIOLOGIJA

• Kakav si đak i koji je tvoj omiljeni predmet?

- Odličan, a omiljeni predmet mi je biologija.

• Kakav je osećaj takmičiti se za školu, a kakav za klub?

- Osećaj je uvek dobar, a bitno mi je i jedno i drugo. Naravno, ponosim se kad ostvarim uspeh, jer to je uspeh i mog kluba ili škole.

• Koji su tvoji ciljevi? Šta te motiviše?

- Ljubav prema sportu me motiviše više nego bilo koja nagrada. Želim da nastavim i da budem još bolji. Moji ciljevi su vezani za neko takmičenje u Evropi ili svetu. Bavljenje sportom nije smetnja, nije pretnja, već nešto što svako dete čini srećnim i zdravim bićem.

ko društvenih mreža i spavam.

• Kako usklađuješ obaveze u školi, druženje i sport?

- Sve postižem, jer volim plivanje, a u školi imaju razumevanja kad sam odsutan zbog nekog takmičenja. Što se druženja tiče, družim se ne samo u školi nego i na treninzima i takmičenjima. Upozna-

jem nove drugove, sa nekima se dopisujem, stalno proširujem krug poznanika. Sport mi baš omogućava druženje i zabavu.

PROFESOR GAVRILOVIĆ USPEŠNO VODI KOŠARKAŠKU I ODBOJKAŠKU SEKCIJU

Kod Luisa na čas uvek sa osmehom

U Prvoj tehničkoj školi u Kragujevcu radi profesor koji svoje bogato iskustvo nesebično deli sa đacima

Aleksandra Jankoski I/1
PRVA TEHNIČKA ŠKOLA KRAGUJEVAC

Profesor fizičkog vaspitanja Zoran Gavrilović, poznat je pod nadimkom Luis, koji je stekao tokom svoje igračke karijere. "Prekrstili" su ga drugari kada je posle jedne uspešne utakmice bez zadržke pevao Luisove pesme. Iako mu je ovo druga godina kako radi u Prvoj tehničkoj, u Kragujevcu, za kratko vreme je uspeo da dostigne poštovanje učenika i drugih profesora.

Sloboda

Prema radu sa decom dosta se razlikuje od svojih kolega. Naš profesor Zoran nam na svojim časovima daje slobodu, da je nam da raširimo krila i pokažemo svoj talenat. Niko to ne zloupotrebljava, i svi budemo primećeni. Obožavamo fizičko, jer nas on angažuje da radimo, vežbamo, ali ono

što volimo. Pored redovnih časova, naš Luis drži košarkašku i odbojkašku sekciju. Nije mu teško. Štaviše, uživa u tome. Zahvaljujući njemu i njegovom kolegi Tomici Jovanoviću naša škola je osvojila bronzanu medalju

PROFESOR ZORAN NAM NA ČASOVIMA DAJE SLOBODU, DAJE NAM DA RAŠIRIMO KRILA I POKAŽEMO TALENAT

na državnom takmičenju u košarci. Nije to slučajno, jer naš profesor Zoran je 20 godina igrao košarku za Radnički, Zastavu... Radio je i za OK Radnički i bio u ekipi kada je osvojen Kup Srbi-

je i Crne Gore. Radio je zajedno sa odbojkaškom legendom Dejanom Brđovićem. Radio je i u Kini kao kondicioni trener, a zatim u Azerbejdžanu i učestvovao u Ligi šampiona. Spremajući svoje učenike na redovnim treninzima u školi, profesor nas uči da je pobeda nešto bitno u sportu, ali ne

Predanost

Između svoje mišljenja, i dati još razlog zbog čega smatram da za njega treba da znaju svi. Zbog svog rada i odnosa prema nama, učenicima na času. Zato što dolazimo nasmejani na čas, zbog iskustva koje je stekao svih godina koje je posvetio košarki i odbojki i koje sada nesebično prenosi nama.

Profesor Zoran Gavrilović sa košarkaškom ekipom i zaslužnim peharom

I ribolov je na spisku interesovanja omiljenog profesora

VESTI IZ ŠKOLSKOG SPORTA

ČAS U PRIRODI

Sport u školi „Milan Blagojević“

Da je boravak u prirodi važan za naše zdravlje, čuli smo više puta i o tome razgovarali sa drugarima, roditeljima i nastavnicima u školi. Naš kraj je bogato obdaren prirodnim lepota, pa je veoma lako doći do predela koji odmaraju oči i prava su prilika za uživanje. Nastavnik naše škole Aleksandar Jevremović, u sklopu projekta „Sport u škole“, organizovao je jednodnevni boravak učenika mlađih razreda OŠ „Milan Blagojević“ na planini Ruj, u okolini Lučana. Učenici su učili da se snađu i uspešno orijentišu u prostoru, učili su da samostalno sklope i rasklope šatore. Važno je da naučimo da poštujemo prirodu i da je čuvamo, da ne bacamo otpatke i da je ne uništavamo. Učenici kažu da im se kući nije išlo, da se posle višesatnog hodanja i boravka u prirodi najlepše i najsladše spava. Nadamo se da će ovakvih dešavanja biti još, a sigurni smo da će od življenja biti veliki.

Monika Meić i Boris Majstorović VI/2
OŠ „MILAN BLAGOJEVIĆ“ LUČANI

STRELJAŠTVO

Pravo u centar

Okružno takmičenje u streljaštvu održano je krajem aprila u Kragujevcu. Naravno, bilo je neizvesno, ali tročlana ekipa OŠ „Dragiša Luković Španac“ iz Beloševca plasirala se ekipno na republičko takmičenje u streljaštvu. Naši strelci su Miloš Marčević (VIII/2), Miloš Arandelović (V/2) i Željko Pantović (VII/1). Oni su izjavili da im nije lako, ali da smatraju da nemaju konkurenciju, mada Arandelovac ima odlične strelce. Miloš Arandelović je rekao da mu je ujak bio prvak Srbije u streljaštvu i da mu je on idol. Naravno, nama preostaje da im poželimo mnogo sreće na republičkom takmičenju.

Dimitrije Sretković
OŠ „DRAGIŠA LUKOVIĆ ŠPANAC“ KRAGUJEVAC

ATLETIKA

Biće bolje sledeće godine

U Kragujevcu je krajem aprila na stadionu „Čika Dača“ održano okružno takmičenje u atletici. Dobar plasman za OŠ „Dragiša Luković Španac“ postigao je Ognjen Đurđević, koji je trčao na 300 m i osvojio treće mesto. Osim njega, istakao se Mihajlo Đurić, koji je bio treći u trci na 100 m. Naša škola je bila treća u štafetnoj trci, na kojoj su devojčice postigle dobar rezultat. Naime, Staša Maksimović je dala sve od sebe i bila je četvrta na 100 m. Isto tako je Teodora Novičić bila četvrta na 300 m. Postigli smo dobar rezultat i u skoku uvis. Pioniri i pionirice su bili peti. Nažalost, naša škola se nije plasirala na republičko takmičenje, ali već sledeće godine pokušaćemo opet i možda uspeti da se plasiramo na republičko takmičenje.

Stefan Kovačević
Uroš Nedeljković
OŠ „DRAGIŠA LUKOVIĆ ŠPANAC“ KRAGUJEVAC

Društvene mreže im dosadile: Učenici OŠ „Đura Jakšić“ Čuprija

IGRICE ILI IGRANJE, VIRTUELNI ILI STVARNI SVET?

Ubedljiva pobjeda pravog druženja

Učenici iz Čuprije poručuju da društvene mreže nikada neće zameniti druženje sa drugarima

Ivona Metejić Aleksandra Pavlović
OŠ „ĐURA JAKŠIĆ“ ČUPRIJA

U našu školu, „Đura Jakšić“ u Čupriji ide više od 600 đaka. Većina njih ima Fejsbuk profil već od prvog razreda. Sva deca koriste mobilni i svi se služe internetom.

Pitanje je, međutim, šta im je nije važnije - igrice ili igranje. Pričali smo sa mnogo mlađih i starijih drugara. Iako nas roditelji stalno grde štu zurimo u telefon, zanimljivo je da se za virtualno igranje izjasnilo manje učenika, a za druženje sa drugarima u dvorištu mnogo, mnogo više. Nemalo svi. Evo šta su nam oni rekli.

Jana, 2. razred

“Odrekla bih se igrice, jer su igrice loše za zdravlje. Kad

igraš igrice, onda ti se krivi kičma, popustiš u školi i manje se družiš sa decom. Kad se igraš sa drugarima, onda ti je lepo, možeš nešto da naučiš - o nekim važnim stvarima i da im kažeš nešto o sebi i svom životu. Dok se igraš, imaš fizičke aktivnosti koje su važne za zdravlje.

Emma, 5. razred

“Pre bih se odrekla društvenih mreža, zato što više volim svoje drugarice od igrice. Preko telefona ne mogu da se družim kao kad izađem sa njima u park ili na igralište. Igranje napolju je mnogo bolje.

Petar, 5. razred

“Preko društvenih mreža ne mogu da se šalim i ne mogu da se bavim sportom. Najviše volim da idem na treninge, ali se i tamo družim i završavam.

Tara, 6. razred

“Ne volim društvene mreže, jer ništa ne može da zameni to kad uživo ispričam najboljoj drugarici šta mi se sve dogodilo u toku dana. Onda se smejemo i po sto puta pričamo jedno isto.

Anastasija, 6. razred

“Društvene mreže ne mogu da me uteše kada sam tužna. Drugarica me zagrlila ili mi da savet. Ne mogu da se smejem dok igram igrice, a sa drugaricama mogu sve!

Milica, 6. razred

“Mnogo je bolje da izlazimo napolje na vazduh, nego da budemo non-stop u zatvorenom prostoru. Za decu je bitno da se pravilno razvijaju, a ne da im dani prolaze u sobi kao u zatvoru.

Nevena, 7. razred

“Pre sam mnogo sedela za kompjuterom, dok nisam pokvarila vid i počela da krivim kičmu. Sad moram da vežbam da bih držala leđa pravo. Mnogo je bolje da se igraš napolju. Pogotovo ako želiš da budeš zdrav.

Stefan, 8. razred

“Obožavam da se šalim, ali to mogu samo uživo. Pre bih se odrekao društvenih mreža, jer ne mogu da pričam viceve i šale preko telefona, a ja to obožavam i zbog toga me drugovi vole.

Miljana, 7. razred

“Odrekla bih se društvenih mreža, jer ne mogu da vidim kako neko reaguje na moju poruku. Uživo je bolje druženje i zabava. A nije ni bezbedno dopisivanje na fejsbuku. Posebno za decu koja nemaju nikakvu kontrolu svojih roditelja

Nikola, 8. razred

“Pre bih se odrekao društvenih mreža, jer ništa nije vrednije od pravog drugarstva. Druženje preko mobilnog ili kompa nije to. Uživo se devojka pokazuje simpatije.

Zaključak

Učenici naše škole, iako svi koriste Fejsbuk i imaju internet, više vole igranje od igrice. Možda su im društvene mreže postale dosadne jer se sve više dece bavi sportom i drugim vannastavnim aktivnostima. Deca vole dopisivanje preko društvenih mreža, ali to ne može da zameni lepotu pravog drugarstva.

UČENICA IZ KIKINDE TRENIRA AMERIČKI FUDBAL I TAKMIČI SE ZA ŠKOLU U ČAK ČETIRI SPORTA

Želim školsku medalju

Nađa Berić IV/2
OŠ „SVETI SAVA“ KIKINDA

Bojana Milošević, učenica VII razreda naše škole, trenira američki fudbal, ali rado se odaziva pozivu nastavnika fizičkog vaspitanja da nastupa za našu školu. Bojana igra za Mamute iz Kikinde i takmiči se u okviru Fleg lige, a uz to vrlo rado brani i boje škole „Sveti Sava“

● **Koliko dugo treniraš američki fudbal?**

- Treniram već četiri godine.

● **Zašto si se opredelila baš za taj sport?**

- Zato što je interesantan i može se dosta naučiti.

● **Kakav si uspeh do sada ostvarila?**

- Imam dve osvojene medalje, srebrnu i bronzanu.

● **Koliko dugo igraš za školu?**

- Za školu igram od prvog razreda.

● **Kako se osećaš kad nastupaš za školu sa drugarima?**

- Lepo mi je, volim da se družim s njima, a volim i da predstavljam školu kao đak.

● **Na kojim sportskim takmičenjima si nastupala za školu?**

- Na takmičenju u košarci, fudbalu, rukometu i atletici.

● **Da li si sa školom osvojila neku medalju?**

- Još uvek nisam, ali se nadam da jednog dana hoću, naročito u atletici, u kojoj najviše volim

Bojana Milošević (stoji prva zdesna)

da se takmičim.

● **Šta bi preporučila deci koja se ne bave sportom?**

- Treba da počnu da se bave sportom zato što je sport zdrav za telo.